

TRUNG VƯƠNG KHUNG CỬA MÙA THU

Trong tuần lễ này, có một người quen gọi thăm Tt rồi buông thõng một lời khuyên: *“Hãy quên đi quá khứ...”*. Tt giận lắm nên viết cho một người quen khác bằng tuổi ông anh. Ông viết lại cho Tt: *“Sao em không hỏi người ấy tại sao phải quên đi quá khứ? Ai quên cứ quên, ai nhớ cứ nhớ. Những kẻ muốn quên đi quá khứ là những kẻ vô ơn bạc nghĩa, tầm thường, không đáng cho mình để tâm.”*

Đọc thì đọc nhưng Tt vẫn giận lắm. Không biết có phải vì đã già, về hưu trí, xa mặt trời hơn và lại gần lửa hơn (xác sẽ được đốt thành tro) nên nhạy cảm, hay tủi thân và giận hờn khi có ai nói động đến quê hương ngày xưa của mình.

Giải pháp tốt nhất là nghe nhạc cho bớt đau lòng. Và Tt nghe lại bài hát mà con bé em hay lái nhài năm xưa. Hồi đó, mỗi lần nghe nó hát, Tt hay lắm bầm: *“Đúng là giờ hơi. Không phải là học trò Trưng Vương mà cũng hát bài ấy.”*

Nó từng hát và nó đã chết trên đường đi vượt biên. Tt nhớ nó như nhớ VN. Nhớ mảnh đất đã nuôi lớn nhiều người cả về thể chất lẫn tinh thần... và không hiểu tại sao có người có thể quên được tổ quốc của mình với biết bao kỷ niệm kể cả êm đềm lẫn sóng gió...

Vừa nghe nhạc vừa xem lại hình ảnh của thành phố Sài Gòn đã mất trên bản đồ sau ngày 30-4-1975... nhưng còn mãi trong tâm tư của nhiều người Việt dù ở quê nhà hay ngoài nước VN. Nhìn những tấm hình cũ kỹ chụp trường Trưng Vương với những lá cờ vàng ba sọc đỏ; nhìn những hàng cây me xanh mướt; nhìn những con đường ngày nào đã đi qua; những hình ảnh quen thuộc mà một thời chúng ta đã sống và lớn lên từ nơi đó... Tt không viết làm gì hơn ngoài gom góp lại và để vào PPS này.

Xin được chia với những ai còn nhớ quê hương VN và xin những ai không muốn nhớ quá khứ hãy đừng mở PPS này ra xem và đừng trách cứ người viết

Nhạc phẩm lời Việt của nhạc sĩ Nam Lộc:

Trưng Vương Khung Cửa Mùa Thu

với tiếng hát Ngọc Lan

<https://www.youtube.com/watch?v=YAtqjITS9v0>

Thân mời...
Thiên Thu